

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30.06.1966, sp. zn. 5 Cz 69/66, ECLI:CZ:NS:1966:5.CZ.69.1966.1

Číslo: 7/1967

Právní věta: Rozhodnutí družstevního orgánu o výši členského podílu je pro soud závazné.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 30.06.1966

Spisová značka: 5 Cz 69/66

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Člen družstva

Předpisy: 99/1963 Sb. § 7
§ 135

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalovaní jsou členy žalobce – SBD v P. 9; žalobce uplatnil proti nim nárok na zaplacení nedoplatků členských podílů. K odůvodnění tohoto nároku uvedl, že podle usnesení členské schůze družstva ze dne 19. 9. 1960 (popř. 19. 9. 1963 či 11. 12. 1963) byla výše členských podílů určena rozdílně se zřetelem k podlaží, v němž jsou umístěny byty členů družstva. Žalovaní, kteří zřejmě s většinovým usnesením členské schůze družstva nesouhlasili, nezaplatili poměrnou část členského podílu, která vyjadřuje výhodnější polohu bytu a kterou žalobce označuje jako „patrovné“.

Obvodní soud pro Prahu 9 žalobu zamítl. Výši členských podílů posuzoval jako předběžnou otázku zcela samostatně (bez ohledu na usnesení členské schůze družstva); přitom zdůraznil, že podle čl. 20 stanov žalobce není pro určení výše členských podílů rozhodná poloha jednotlivých bytů, nýbrž toliko jejich velikost a vybavení.

Městský soud v Praze zrušil rozsudek soudu prvního stupně a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Ztotožnil se ovšem s názorem soudu prvního stupně v tom, že soud není vázán usnesením členské schůze družstva o výši členských podílů, která není v souladu s platnými předpisy.

Nejvyšší soud rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, podané předsedou Nejvyššího soudu tak, že usnesením městského soudu v Praze byl porušen zákon a toto rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Z ustanovení § 135 odst. 1 o. s. ř. plyne, že je soud vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, provinění nebo přestupek a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu. Podle ustanovení § 135 odst. 2 o. s. ř. jinak otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu, může soud posoudit sám. Bylo-li však o takové otázce vydáno příslušným orgánem rozhodnutí, soud z něho vychází.

To znamená, že soud je oprávněn – s výjimkou otázek, o nichž se zmiňuje ustanovení § 135 odst. 1 o. s. ř. – k posuzování také těch otázek, jejichž rozhodování náleží jiným orgánům, jako tzv. předběžných otázek jenom za předpokladu, že o nich ještě nerozhodl příslušný orgán. Bylo-li již vydáno rozhodnutí příslušného orgánu, soud z něho vychází a nezabývá se tím, do jaké míry je toto rozhodnutí na místě. V tom tkví hlavní smysl ustanovení § 135 odst. 2 o. s. ř.; jinak by soud přezkoumával vlastně správnost rozhodnutí jiného orgánu – byť jen v rámci posuzování tzv. předběžné otázky – i tehdy, kdy k tomu není povolán ve smyslu ustanovení § 244 a násl. o. s. ř.

V tomto případě rozhodl družstevní orgán (členská schůze družstva) v mezích své výlučné kompetence o výši členských podílů členů družstva. Toto rozhodnutí družstevního orgánu nepodléhá přezkoumání soudem; je pro soud závazné, jestliže nebylo změněno nebo zrušeno z podnětu dohlédacího orgánu.

Městský soud v Praze – a stejně i obvodní soud pro Prahu 9 – který vycházel z jiného právního názoru, porušil zákon v ustanoveních § 7 odst. 1, § 135 odst. 2 o. s. ř.